

TAFSIR AV Kapitel 22, al-Hajj ~ Pilgrimsfärden

Kapitel 22, al-Hajj ~ Pilgrimsfärden

Beskrivning:

Ett kapitel som hänvisar till den muslimska pilgrimsfärden till Mecka och behandlar ämnen som avgudadyrkan och Domedagen.

Inledning

Kapitlet får sin titel från hänvisningen till pilgrimsriten som muslimer tror instiftades av Abraham. Temat introduceras genom att fördöma dem som hindrade de troende från tillträde till den Heliga Moskén och följs av tillåtelse att kämpa när man blir angripen. Kapitlet börjar med Domedagen och förkastar dem som dyrkar avgudar, senare beskrivs de som maktlösa – oförmögna att ens skapa en fluga. I slutet uppmanas muslimer att uthärda i att följa Abrahams tro.

Verserna 1-24

Uppståndelsens dag och människors attityder till den, fasorna på Uppståndelsens dag och några bevis för den dagen, människors attityd till gudomlig vägledning, diskussion med dem som är desperata efter seger, gudomlig rättvisa mellan olika parter, belöning för både de icke-troende och de troende.

Kapitlet börjar med en mäktig inledning som får hjärtan att darra. Det riktar sig till hela mänskligheten, uppmanar dem att frukta sin Herre och varnar dem för vad som kan hända på den händelserika och fruktansvärda Domedagen. När detaljerna ges blir de ännu mer skrämmande: varje ammande mor är helt omedveten om barnet hon ger di; hon ser men ser inte, rör sig men bara planlöst. Varje gravid kvinna får missfall på grund av den stora chock som omsluter henne. Alla människor ser berusade ut, men de är inte det.

Trots denna fasa får vi veta att vissa människor tvistar om Gud, utan fruktan för Honom. Om de tvivlar på återuppståndelsen bör de reflektera över hur livet först uppstod. De bör betrakta sig själva och jorden omkring dem. Det finns många tecken som visar att allt detta är nära, men de ägnar liten uppmärksamhet åt betydelsen av dessa tecken inom sig själva och på jorden. Den som skapade livet från början är den som återför det i slutet. Därefter kommer de att få sin belöning för vad de gjorde i detta första liv. Uppståndelsen är en del av skapelsens syfte.

Kapitlet målar också upp bilden av en människa som väger tron mot den vinst eller förlust han kan få. Hans förhållande till tron blir som en affärstransaktion.

Tron är en troendes livs grundpelare. Världen kan skaka, men den troende står fast stödd av denna grund. Händelser kan dra honom åt olika håll, men han förblir fast i sin beslutsamhet. Detta kontrasteras mot den som ser tron som en kommersiell affär.

Verserna 25-37

Den Heliga Moskén och dess status, skyldigheten att utföra Hajj, målet att ära Guds heliga platser, varje trosgemenskap har sina heliga riter.

Här talas det om de icke-troende som avvänder människor från Guds väg

och från den Heliga Moskén i Mecka. Hänvisningen gäller dem som motsatte sig islams budskap när det började i Mecka och som försökte avvända människor från det. De konfronterade även Profeten – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – och hans följeslagare, och försökte hindra deras tillträde till den Heliga Moskén vid Kaaba.

Sedan talas det om grunden på vilken denna moské byggdes, när Gud gav Abraham uppdraget att bygga den och befalld honom att kalla alla människor till pilgrimsfärd. Abrahams instruktioner var mycket tydliga: denna moské måste byggas på Guds enhet, för att förhindra varje form av avgudadyrkan i eller nära den. Den måste hållas öppen för alla människor, både de som bor nära och de som kommer långväga ifrån. Ingen får nekas tillträde och ingen får göra anspråk på ägande.

Kapitlet beskriver sedan några av pilgrimsritualerna och hur de stärker människors medvetenhet och ständiga minne av Gud. Det betonar också behovet av att skydda den Heliga Moskén mot angrepp från dem som försöker avvända människor från den eller förändra dess grund. De som uppfyller sina plikter att bevara trons renhet lovas seger.

Verserna 38–70

Gud försvarar de troende och legitimiteten i att kämpa, lärdomar från de gamla folkens undergång, människors attityd till budbärare och till Koranen, belöning för emigranterna, bevis på gudomlig makt, nationer har olika riter och former av tillbedjan.

Profeten försäkras om att Guds makt kommer att ingripa för att ge honom den hjälp han behöver och säkerställa hans fienders nederlag. Samma makt har tidigare ingripit för att stödja tidigare profeter och budbärare, och för att straffa dem som förnekade och motsatte sig dem.

De icke-troende uppmanas att reflektera över de tidigare folkens undergång, även om sådan reflektion endast gagnar hjärtan och sinnen som är öppna och mottagliga. Det är inte bara ögon som kan vara blinda – den verkliga blindheten är hjärtats.

Profeten försäkras också om att Gud skyddar sina budbärare från Satans onda planer, liksom Han skyddar dem från deras fienders intriger.

På den dag då all makt tillhör Gud ensam kommer de troende och de som

förnekar Guds budskap att hamna i helt olika positioner. Allt detta ges i kontexten av Guds stöd till sina budbärare, skydd av Hans budskap och den belöning Han har i beredskap för både de troende och de som vägrar tro. Denna passage börjar med en hänvisning till dem som emigrerar för Guds sak.

Verserna 71–78

Avgudadyrkarnas tillbedjan, att ära Gud och bekänna Hans enhet och utvalda religion, er fader Abrahams religion, Gud kallade er muslimer redan tidigare.

Här hänvisas till deras tillbedjan av gudar som inte har någon sanktion från Gud, liksom deras tillbedjan av väsen de inte känner. De kritiserar för att vara hårdhjärtade och för sitt motstånd mot att höra sanningen. De skulle till och med angripa dem som läser upp Guds uppenbarelser för dem.

De hotas med Elden som blir deras slutliga boning – ett löfte som aldrig sviker. Därefter följer ett tillkännagivande till hela mänskligheten, som klargör att de som dyrkas istället för Gud är utan makt. Deras svaghet visas i en enkel bild utan överdrift, men sättet det presenteras på framhäver deras skamliga svaghet. De framställs som oförmögna att kämpa motflugor eller att återta det en fluga tar från dem. Ändå påstår de icke-troende att sådana väsen är gudar.

Passagen och kapitlet avslutas med en uppmaning till de troendes gemenskap att uppfylla sina plikter som mänsklighetens ledare. De bör förbereda sig för sin uppgift med bön, tillbedjan och goda handlingar, och söka Guds hjälp och beskydd.

[KAPITEL 22](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 23, al-Mu'minun ~ De troende](#)

[TAFSIR AV Kapitel 21, al-Anbiya ~ Profeterna](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)